DOĞUŞ ÜNİVERSİTESİ DERGİSİ
DOGUS UNIVERSITY JOURNAL
e-ISSN: 1308-6979
https://dergipark.org.tr/tr/pub/doujournal

NE EĞİTİMDE NE İSTİHDAMDA OLAN GENÇ NÜFUS: EKONOMİK BÜYÜME PERSPEKTİFİNDEN OECD ÜLKELERİ ÜZERİNE BİR İNCELEME

YOUNG POPULATION NEITHER IN EDUCATION NOR IN EMPLOYMENT: A STUDY ON OECD COUNTRIES FROM THE PERSPECTIVE OF ECONOMIC GROWTH

Seher SULUK[(1)]

Öz: Bir ülkenin kalkınması, ekonomik büyümesi ve toplumsal refahının artırılması sürecinde genç nüfus son derece önemli bir rol oynamaktadır. Gençler, yenilikçilik ve üretkenlik gibi kalkınma ve ekonomik büyüme açısından kritik öneme sahip unsurları barındıran, toplumun en dinamik ve potansiyel sahibi kesimini oluşturur. Ancak günümüzde pek çok ülkede çeşitli nedenlerle gençlerin önemli bir bölümü eğitimde ya da istihdamda aktif olarak yer almamaktadır. Bu durum hem bireysel hem de toplumsal düzeyde ciddi sosyo-ekonomik sorunları beraberinde getirmektedir. Özellikle işsizlik, yoksulluk, geleceğe dair kaygılar ve sosyal dışlanma gibi olgular bu grubun karşılaştığı başlıca sorunlar arasında sayılabilmektedir. Bu bağlamda, bu çalışmanın temel amacı ne eğitimde ne istihdamda olan (NEET) genç nüfusu sosyo-ekonomik boyutlarıyla analiz etmek ve ekonomik büyüme perspektifinden kapsamlı bir şekilde değerlendirmektir. Ayrıca çalışma, OECD ülkelerinde ne eğitimde ne istihdamda olan genç nüfus oranlarını Türkiye ile karşılaştırmalı olarak incelemeyi ve bu konuda literatüre katkı sağlamayı hedeflemektedir. Elde edilen sonuçlar, OECD ülkeleri arasında NEET oranının özellikle Kolombiya ve Türkiye'de yüksek seviyelerde olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: İstihdam, Ekonomik Büyüme, Eğitim, Genç Nüfus, Kalkınma

Abstract: *The young population plays an extremely important role in the development, economic growth and social welfare of a country. Young people constitute the most dynamic and promising segment of society, embodying elements such as innovation and productivity, which are critical to development and economic growth. However, in many countries today, a significant portion of young people are not actively involved in education or employment for various reasons. This situation brings about serious socio-economic problems at both individual and societal levels. In particular, unemployment, poverty, concerns about the future and social exclusion are among the main problems faced by this group. In this context, the main purpose of this study is to analyze the young population that is neither in education nor in employment (NEET) in terms of socio-economic dimensions and to evaluate it comprehensively from the perspective of economic growth. In addition, the study aims to examine the rates of young people who are neither in education nor in employment in OECD countries in comparison with Turkey and to contribute to the literature on this subject. The results show that the NEET rate among OECD countries is high, particularly in Colombia and Turkey.*

Keywords: *Employment, Economic Growth, Education, Young Population, Development*

JEL: *O4, E24, I25, O11*

[(1)] Adıyaman Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İktisat Bölümü; sehersuluk119@gmail.com, ORCID: 0000-0002-3253-1098
Geliş/Received: 25-06-2025; Kabul/Accepted: 30-01-2026

Atıf bilgisi: Suluk, S. (2026). Ne eğitimde ne istihdamda olan genç nüfus: ekonomik büyüme perspektifinden OECD ülkeleri üzerine bir inceleme. *Doğuş Üniversitesi Dergisi*, *27*(1), 958-975, DOI: 10.31671/doujournal.1727183.

1. Giriş

NEET (Not in Education, Employment, or Training), ne eğitimde ne istihdamda ne de öğretimde olan gençleri tanımlayan bir terimdir. Bu kavram, eğitim ve öğretim süreçlerine katılmayan ve aynı zamanda çalışmayan genç nüfusu ifade etmektedir (Yasım, 2022: 163). Bu çalışmada, "ne eğitimde ne istihdamda olma" ifadesiyle birlikte, kavramın İngilizce karşılığının baş harflerinden oluşan "NEET" kısaltması kullanılmıştır. Bu kullanım, Türkçede "eğitim" kavramının hem teorik hem de pratik eğitim süreçlerini kapsadığı gerekçesiyle Usanmaz'ın (2024) çalışmasındaki yaklaşımı temel almaktadır.

Çeşitli sebeplerden dolayı bir işte çalışmayan, eğitime devam etmeyen ya da bu alanlara yönelik herhangi bir eylemde bulunmayan gençler için oluşturulmuş olan NEET, ilk olarak 1980'li yılların sonlarında Birleşik Krallık'ta ortaya çıkmış, son yıllarda ise dünya çapında daha önemli bir konu hâline gelmiştir (Usanmaz, 2024: 20; Tatar ve Öztürk, 2024: 133-134). NEET sayısındaki artış hem ekonomik hem de sosyal dönüşümü etkileyen küresel bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır (Koç ve Sezgin, 2024: 1739). Ne eğitimde ne istihdamda yer alan genç nüfus oranlarının yüksekliği; ekonomik, sosyal ve politik sorunları beraberinde getirebilmekte ve gençlerin gelecekteki fırsatlarını riske atabilmektedir. Gençlerin iş gücüne katılımlarının artırılması ve bireysel gelişimleri, ekonomik kalkınma ile refahın artırılması ve toplumsal eşitsizliğin azaltılması açısından büyük önem taşımaktadır. Diğer bir ifadeyle bir ülkenin ekonomik büyümesi, refahı ve toplumsal gelişimi; gençlerin eğitime ve iş gücüne entegrasyonu açısından kritik bir öneme sahiptir.

Bu çalışmanın temel amacı, öncelikle ne eğitimde ne istihdamda olan genç nüfusu sosyo-ekonomik boyutlarıyla ele almak ve bu durumu ekonomik büyüme perspektifinden değerlendirmektir. Ardından OECD ülkelerinde NEET oranlarını Türkiye ile karşılaştırmalı olarak incelemektir. Türkiye'deki gençlerin eğitim ve istihdamdaki durumunun iyileştirilmesine yönelik stratejiler ve politika önerilerinin geliştirilmesine katkı sağlaması açısından bu çalışma önem taşımaktadır.

Yapılan literatür incelemesi sonucunda, bu alanda yapılan çalışmaların oldukça sınırlı olduğu tespit edilmiştir. Özellikle Türkiye'yi diğer OECD ülkeleriyle karşılaştırarak değerlendiren çalışmaların sayıca yetersiz olduğu dikkati çekmektedir. Türkiye, OECD ülkeleri arasında yüksek bir NEET oranına sahip olmasına rağmen, bu ülke grubunu kapsayan araştırmaların yeterli olmadığı gözlemlenmiştir. Dolayısıyla çalışmanın karşılaştırmalı bir analiz sunarak bu alandaki literatüre önemli katkılar sağlayacağı düşünülmektedir. Diğer bir ifadeyle Türkiye'deki gençlerin eğitim ve istihdam durumuna ilişkin kıyaslayıcı bir analiz yapılarak konu hakkında derinlemesine bilgi edinilmesi hedeflenmektedir. Bu bağlamda, çalışmanın yapısı şu şekildedir: Giriş bölümünden sonra NEET kavramı açıklanacaktır. Ardından ne eğitimde ne istihdamda olan genç nüfusun sosyo-ekonomik boyutları ile ekonomik büyüme perspektifinden değerlendirilecektir. Akabinde literatür taramasına yer verilecektir. Daha sonra NEET oranları Türkiye ve diğer OECD ülkelerinde karşılaştırmalı olarak ele alınacaktır. Çalışma sonuç ve öneri bölümüyle tamamlanacaktır.

2. Ne Eğitimde Ne İstihdamda Olan Genç Nüfus: Kavramsal Çerçeve

Bilgiyle etkileşime girerek öğrenme ve öğretme yoluyla bireylerin daha yüksek bir yaşam düzeyine ulaşmasını ve toplumsal gelişmenin sağlanmasını mümkün kılan

başlıca yol olan eğitim; bireysel, ekonomik, toplumsal ve siyasal işlevleri bakımından önemli bir güce sahiptir. Nitekim eğitim sistemleri, bireyleri toplumların kültürel yapısı ve kazandırılmak istenen davranışlar doğrultusunda şekillendirmektedir (Sarıbaş ve Babadağ, 2015: 19). Kişiliğin gelişmesine katkı sağlayan ve kişiliği temel alan eğitim; bireyi yetişkin yaşamına hazırlayan, gerekli bilgi, beceri, tutum ve davranışları kazandırmaya yardımcı olan bir süreçtir. Aynı zamanda, bireyin ve toplumun sosyal, ekonomik ve politik alanlardaki değişimlere uyum sağlamasına da katkı sunmaktadır (Gül, 2004: 229).

İstihdam, çalışanlar açısından herhangi bir işte ücret, maaş vb. karşılığında iş gücünün işverenin işine tahsis edilmesi; işverenler açısından ise belirli bir ücret karşılığında çalışana çalışma imkânı sağlanması şeklinde ifade edilebilir (Ay, 2012: 322). İstihdam düzeyi, bir ekonomide üretken faaliyetlerde bulunan kişi sayısı olarak tanımlanabilmektedir (Eurostat, 2025a). Genel olarak, belirli bir süredir çalışmayan, ancak çalışmak isteyen ve bu doğrultuda aktif olarak iş aramasına rağmen iş bulamayan kişiler, işsiz olarak kabul edilmektedir (Chavda ve Patel, 2015: 14). Genç işsizlik ise genellikle 15-24 yaş ya da 15-29 yaş aralığındaki işsiz bireyleri kapsamaktadır (Eurostat, 2025b). OECD genç işsizliği; çalışmayan ancak çalışmaya hazır olan ve son dört haftada aktif biçimde iş arayan 15-24 yaş aralığındaki kişiler olarak tanımlamaktadır (OECD, 2025). İşsizlik oranı, gençlerin iş gücü piyasasında karşılaştıkları zorlukların ölçülmesinde kullanılmasına rağmen, bu oran eğitim ya da öğretimde aktif olmayan gençlerin durumunu tam olarak yansıtmamaktadır. Bu noktada NEET kavramı önem kazanmaktadır (Susanli, 2016: 42).

NEET (Not in Education, Employment, or Training) kavramı hem istihdamdan hem de eğitimden kopmuş, "eğitimde, istihdamda veya öğretimde olmayan" gençleri tanımlamak için kullanılmaktadır. İlk kez 1980'li yılların sonlarında Birleşik Krallık'ta ortaya çıkan bu terim, 1999 yılında Birleşik Krallık hükümetinin "Bridging the Gap: New Opportunities for 16-18 Year Olds Not in Education, Employment or Training" raporunun yayımlanmasıyla daha tanınır hâle gelmiştir. NEET terimi, Birleşik Krallık'ta, zorunlu eğitimde olmayan ve henüz işe, ileri düzey eğitime veya çıraklık gibi herhangi bir eğitim programına katılmamış 16-24 yaş arası bireyleri ifade etmek amacıyla kullanılmaya başlanmıştır (Sadler vd., 2015: 508-509; Touhami, t.y.: 1). Birleşik Krallık'ta NEET durumunu ifade etmek için ilk olarak "Status Zer0" (Statü 0) kavramı kullanılmıştır. Statü 1, eğitimde olan 16 yaş üzeri gençleri, Statü 2, mesleki eğitimde olanları, Statü 3 ise çalışan gençleri ifade etmektedir. Kavramın statü eksikliğine yönelik olumsuz çağrışımlarda bulunması nedeniyle, gençlerin durumuna ve bu durumun özelliklerine dikkat çekebilmek için NEET terimi kullanılmaya başlanmıştır. Bu terim zamanla dünya çapındaki ülkeler, politika yapıcılar ve araştırmacılar tarafından yaygın bir şekilde benimsenmiştir (Eurofound, 2016: 9; Touhami, t.y.: 1; Koç ve Sezgin, 2024: 1740). NEET, istihdam, eğitim ve öğretimde olmayan bireyleri ifade etmekte ve belirli bir yaş grubundaki gençlerin ne istihdamda ne eğitimde olan oranını gösteren bir göstergedir (Danmarks Statistik, 2023: 4). Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) NEET kavramını; istihdamda olmayan, eğitimde ve öğretimde bulunmayan 15-24 yaş arası gençlerin oranı olarak tanımlamaktadır (ILO, 2013: 38). TÜİK tarafından yapılan tanıma göre NEET, "işsiz ve iş gücüne dâhil olmayan genç nüfusta yer alıp aynı zamanda eğitime (örgün eğitim, yaygın eğitim, çıraklık eğitimi, kurs) devam etmeyen nüfusu kapsar" (TÜİK, 2025a). Eurofound, NEET nüfusunu beş temel alt grupta tanımlamaktadır (Eurofound, 2012: 24; Flisi vd., 2015: 13):

1. Geleneksel İşsizler: NEET nüfusunun en büyük alt grubunu oluşturur ve uzun süreli ile kısa süreli işsizler olarak ikiye ayrılır,
2. Müsait Olmayanlar: Genç bakıcılar, aile içi sorumlulukları bulunanlar, hastalık ya da engellilik nedeniyle çalışamayacak durumda olan gençler,
3. Bağlantısız Olanlar: İş veya eğitim arayışında olmayan, bu durumları başka yükümlülükler veya yetersizlikler tarafından kısıtlanmayan ve cesareti kırılmış ile tehlikeli ya da asosyal yaşam tarzını sürdüren gençler,
4. Fırsat Arayanlar: Aktif olarak iş veya eğitim arayan ancak kendi beceri ve statülerine uygun fırsatların ortaya çıkmasını bekleyen gençler,
5. Gönüllü NEET'ler: Seyahat eden ve sanat, müzik ve öz yönetimli öğrenme gibi faaliyetlerle uğraşan gençler.

İstihdamda, eğitimde veya öğretimde yer almayan gençleri ifade eden NEET kavramı, aynı zamanda gençlerin sosyal dışlanmışlığının bir göstergesi olarak da değerlendirilmektedir (Özdemir vd., 2023: 412).

3. Ne Eğitimde Ne İstidamda Olan Genç Nüfusun Sosyo-Ekonomik Boyutları ve Ekonomik Büyüme ile Etkileşimi

Eğitimde ve istihdamda olmayan gençler, yaşamlarının belirli dönemlerinde eğitimini tamamlayamamış ve kalıcı bir iş bulamamış bireylerden oluşmaktadır. ILO'nun bir raporuna göre, bu gençler becerilerine yeterli yatırım yapmamaları ve iş gücü piyasasında deneyim kazanmamış olmaları nedeniyle sosyal dışlanma riski altındadır (Görlich, 2016: 13-48). Bazı gençler eğitime veya işe başlamada ya da devam etmede çeşitli zorluklarla karşılaşabilmektedir. Bu bireyler sosyal veya sağlık sorunlarıyla ya da zorlu aile ilişkileriyle mücadele etmek zorunda kalabilmektedir. Ayrıca bazıları eğitim sisteminde uygun yeri bulmakta veya bir iş yeriyle bağlantılarını sürdürmekte güçlük yaşayabilmektedir (Børne- og Undervisningsministeriet og Finansministeriet, 2024: 4).

Dünya çapında ve ülkeler bazında gençlerin ne eğitimde ne istihdamda yer almama nedenleri benzerlik göstermesine rağmen NEET oranlarının ülkeden ülkeye farklılık gösterdiği söylenebilir. Söz konusu bu farklılıkların temel nedenleri arasında her ülkenin NEET karakteristiğinin ekonomik, sosyal, kurumsal ve demografik gibi farklı boyutlarının olmasıdır. Ülkelerin ekonomik büyüme ve kalkınma düzeyleri farklılık gösterdiği için, bu durum NEET oranları üzerinde etkili olmakta; dolayısıyla ekonomik gelişmişlik seviyesine bağlı olarak NEET her ülkede farklı bir görünüm sergilemektedir (Tatar ve Öztürk, 2024: 135).

Gençlerin eğitimde ve istihdamda yer almamalarının çeşitli nedenleri vardır. Bunlardan bir tanesi düşük eğitim başarısıdır. Bu durum, gençlerin ileri düzeyde eğitim ve istihdam fırsatlarını sınırlamaktadır. Ayrıca olumsuz okul deneyimleri, travmatik çocukluk yaşantıları, öz güven ve öz saygı eksikliği, eğitime önem vermeyen aile yapıları ve düşük sosyo-ekonomik statü de bu durumu etkilemektedir. Bazı gençler, engelli bir aile üyesine bakmak ya da ev işlerine yardımcı olmak gibi sebeplerden dolayı okuldan ayrılmak zorunda kalabilmektedir. Bununla birlikte aile desteğinin olmaması, gençlerin eğitimde ve istihdamda olmanın sağlayacağı faydaları görememesi ile çeşitli meslekler hakkında yeterli bilgiye sahip olmamaları da önemli etkenlerdir (Sadler vd., 2015: 509-511).

NEET dönemleri, bireylerin gelecekteki iş fırsatları, gelir düzeyleri, psikososyal refahları ve sağlık durumları üzerinde uzun vadeli ve çoğu zaman olumsuz etkiler yaratabilmektedir. Bu durum, toplumsal düzeyde yüksek maliyetler doğurmakta; maddi güçlükler, öz saygı ve toplumsal statü kaybı ile birlikte depresyon ve anksiyete gibi bir dizi psikososyal sorunlara yol açmaktadır. Bu tür etkiler, bireylerin aile üyeleriyle ve sosyal çevreleriyle olan ilişkilerini de olumsuz yönde etkileyebilmektedir (Lőrinc vd., 2019). Özetle, NEET olmak hem birey hem toplum hem de ekonomi için ciddi ve çok boyutlu olumsuz sonuçlar doğurmaktadır (Bardak vd., 2015: 12).

Eğitimde ve istihdamda yer almayan gençler, toplumun en savunmasız kesimlerinden birini oluşturmaktadır. Ailenin sosyal statüsü, ebeveynlerin işsiz olması, aile geliri, sağlık vb. faktörler, gençlerin NEET grubunda yer almasına neden olan önemli etkenler arasındadır (Braziene vd., 2013: 56). Bir ülkenin NEET oranındaki artış, üretkenliğin azalmasına, üretim kapasitesinin olumsuz etkilenmesine ve ekonomik büyümenin yavaşlamasına yol açmaktadır (Kabakçı Günay, 2025: 230). Ayrıca gençlerin NEET grubunda bulunması sebebiyle toplum, iş gücü piyasasına giremeyen nitelikli beşerî sermayesini kaybetmektedir (Crismaru vd., 2017: 18).

Olumsuz makroekonomik koşullar, gençlerin NEET durumuna düşme riskini artırabilir. Bu nedenle ekonomik büyümenin istihdam yaratımıyla desteklenmesi önemlidir (Flisi, 2015: 11). Bununla birlikte, NEET oranlarının yüksek seviyelerde seyretmesi ekonomik büyümenin önünde bir engel olarak görülmektedir (Çolak ve Koç, 2024: 1137). Nitekim nüfusun genç, dinamik ve büyük bir kesiminin işsiz olması, ekonominin potansiyel üretkenlikten mahrum kalmasına yol açarak ekonomik büyümeyi olumsuz yönde etkileyecektir. Gençlerin işsiz olması, gelirlerini düşürecektir ve bu da yoksulluk riskinin artmasına yol açarken, mal ve hizmetlere olan talebin azalmasına da sebep olacaktır. Gençlerin daha az mal ve hizmet satın alması, ülke ekonomisi açısından üretim kaybını beraberinde getirerek ekonomik büyümeyi yavaşlatacaktır.

Ekonomik büyümeyi desteklemek için sosyal içermeyi sağlayacak koşulların oluşturulması ve daha fazla gencin eğitime, mesleki eğitime veya çıraklık programlarına katılımının sağlanması öncelik hâline gelmelidir (Luca vd., 2019: 174). Gençlerin eğitime veya iş gücü piyasasına entegrasyonu toplum ve ekonominin tamamı için önemlidir (Urhan, 2019: 1050). Nitekim NEET gençliğinin göz ardı edilmesi, uzun vadeli işsizliğe yol açabilir ve bu da sosyal ve makroekonomik sorunları daha da derinleştirebilir (Khussainova, 2023: 15).

4. Literatür Taraması

Konu ile ilgili daha önce yapılmış olan çalışmalar incelendiğinde; Aslan (2019) çalışmasında iş gücü piyasasındaki gençlerin durumlarını, gençlerin iş gücüne katılım, istihdam, işsizlik ve NEET oranlarını AB üyesi ülkelerle karşılaştırmalı olarak Türkiye için değerlendirmiştir. Çalışmada, 2006-2018 döneminde işsizlik dışında gençlerin durumlarında kısmi bir iyileşme bulunmuş olsa da gençlerin hâlen düşük iş gücüne katılım ve istihdam oranları, yüksek NEET oranı ve işsizlik sorunları ile karşı karşıya olduğu bulunmuştur. Bununla birlikte Türkiye'deki gençlerin iş gücüne katılım ve istihdam oranlarının 28 AB üyesi ülkenin ortalamalarının sırasıyla 4 ve 6 yüzde puan altında olduğu; genç işsizlik oranının 28 AB üyesi ülke ortalamasının 6 yüzde puan ve NEET oranının ise yaklaşık 15 yüzde puan üzerinde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Yüksel Arabacı (2020) TÜİK'in 2017 yılı Hanehalkı İşgücü Anketi

verilerini kullanarak, Türkiye'de ne eğitimde ne istihdamda olan gençlerin sosyo-demografik özelliklerini ve iş gücü piyasalarına girişlerini engelleyen faktörleri çapraz tablolar ve Pearson ki-kare testi ile araştırmıştır. Çalışma sonucunda, kadınların ev eksenli roller nedeniyle iş gücü piyasasından çekildiği, erkeklerin ise sağlık sorunları sebebiyle ne eğitimde ne istihdamda yer alanlar arasında yer aldığı belirlenmiştir. Ak vd. (2021) istihdamda, eğitimde ya da yetiştirmede bulunmayan gençlerin nedenlerini, etkilerini ve mücadele politikalarını incelemişlerdir. Elde edilen sonuçlara göre istihdamda, eğitimde ya da yetiştirmede olmama olgusunun heterojen bir yapıya sahip olduğu ve tanımlarının, nedenlerinin, etkilerinin ve mücadele yöntemlerinin çok sayıda faktöre bağlı olarak geliştiği ve birbirinden farklılaştığı bulunmuştur. Ayrıca istihdamda, eğitimde ya da yetiştirmede olmamanın sebeplerinin bireysel özelliklerden, aileden, çevreden ve emek piyasasından kaynaklı olduğunu ve birey, aile, çevre, politik yaklaşım ve emek piyasası üzerinde etkileri olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Özen Atabey (2021) Türkiye özelinde ne eğitimde ne istihdamda yer alan gençler ile ekonomik büyüme arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Çalışma 1990-2020 dönemini kapsamakta olup yöntem olarak Toda-Yamamoto nedensellik testi kullanılmıştır. Elde edilen sonuçlara göre NEET oranı ile ekonomik büyüme arasında tek yönlü bir nedensellik ilişkisi tespit edilmiştir. Çalışmada NEET oranının ekonomik büyümeyi etkilediği ancak ekonomik büyüme rakamlarındaki değişimlerin NEET oranı üzerinde etkili olmadığı saptanmıştır. Amendola (2022) NEET oranı ile GSYH, nüfus yoğunluğu, yaşam beklentisi, sosyal harcamalar, cinayet oranı, yarı zamanlı istihdam, yoksulluk, sosyal eşitsizlik ve eğitim harcamaları arasındaki ilişkiyi 40 OECD ülkesi için incelemiştir. Çalışma 1997-2020 dönemini kapsamaktadır ve doğrusal karma modeller kullanılarak gerçekleşmiştir. Elde edilen bulgulara göre, sosyal eşitsizlik, yoksulluk ve eğitim harcamaları, NEET oranları ile sınırda anlamlı ilişkiler gösterdiği tespit edilmiştir. Ayrıca çevresel olarak olumsuz koşullar ya da zorluklar ile ülke düzeyindeki NEET oranı arasında bir ilişki olduğu belirlenmiştir. Özdemir vd. (2023) Türkiye'de ne eğitimde ne öğretimde ne de istihdamda olan gençleri, cinsiyet, yaş, eğitim düzeyi, medeni durum ve bölgesel farklılıklar açısından incelemişlerdir. Çalışmada, Hanehalkı İşgücü Anketi'nin 2014-2020 dönemine ait verileri kullanılmıştır. Elde edilen bulgular, cinsiyet, medeni durum, yaş, eğitim düzeyi ve ikamet edilen bölge gibi demografik özelliklerin NEET'in belirleyicileri arasında yer aldığını ortaya koymuştur. Rahmani ve Groot (2023) PRISMA kriterlerini kullanarak NEET gençlerinin risk faktörlerine ilişkin kanıtları belirlemişlerdir. 2000 ile Haziran 2022 arasında yayımlanan 91 makale çalışma kapsamına dâhil edilmiştir. Çalışmada risk faktörleri; bireysel özellikler, eğitim ve okul, iş, sağlık, bağımlılık, sosyal faktörler, aile ve çevre olmak üzere sekiz ana gruba ayrılmıştır. Elde edilen bulgulara göre, genellikle eğitim ve aile ile ilgili değişkenlerin NEET gençleri üzerinde önemli bir etkiye sahip olduğu görülmüştür. Eğitim düzeyi, iş deneyimi ve becerisi, fiziksel ve ruhsal sağlık, medeni durum, yoksulluk ve sosyal eşitsizlikler, yaşam koşulları ile ebeveynlerin gelir düzeyi, eğitim ve iş durumu ise en kritik göstergeler olarak belirtilmiştir. Budak (2025) ne eğitimde ne istihdamda olanlar ile hem eğitimde hem istihdamda olanların finansal okuryazarlık düzeylerini karşılaştırmıştır. Bu amaçla iki gruptan toplam 12 kişiyle yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Elde edilen bulgular, NEET bireylerin finansal bilgi eksikliği, tasarruf yapma ve karmaşık finansal ürünleri anlama konularında zorluk yaşadığını ortaya koymuştur. Buna karşın, eğitim ve istihdam sürecinde olan bireylerin bu konularda daha bilinçli kararlar alabildikleri tespit edilmiştir.

Literatür taraması neticesinde NEET konusuna ilişkin çalışmaların giderek arttığı ve çoğunlukla nicel veriye dayalı olduğu gözlemlenmektedir. Bu çalışmalar genellikle NEET olgusunu hem cinsiyet, yaş, eğitim düzeyi, medeni durum ve bölgesel farklılıklar gibi demografik özellikler üzerinden hem de istihdam, işsizlik ve ekonomik büyüme gibi makroekonomik değişkenlerle ilişkisini incelemektedir. Bu çerçevede, örneğin Yüksel Arabacı (2020), Özdemir vd. (2023) ve Rahmani ve Groot (2023) tarafından yapılan araştırmalar, NEET olgusunu ağırlıklı olarak demografik değişkenler temelinde incelemiş, Aslan (2019), Özen Atabey (2021) ve Amendola (2022) ise makroekonomik faktörlerle olan ilişkisine odaklanmıştır. Ak vd. (2021) NEET olgusunun bireysel, ailevi, çevresel ve emek piyasası dinamiklerinin etkileşimiyle şekillendiğini ve çok faktörlü bir yapıya sahip olduğunu ortaya koymuşlardır. Ayrıca Budak (2025) niteliksel bir çalışma yaparak konuyu finansal okuryazarlık gibi kişisel beceriler açısından ele almıştır. NEET konusunun sosyal ve ekonomik faktörlerle ele alınması gerekliliği açıkken, ekonomik büyüme perspektifinden yapılan çalışmaların sınırlı sayıda olduğu görülmektedir. Bu bağlamda, NEET konusunu OECD ülkeleriyle karşılaştırmalı olarak ele almak hem mevcut literatüre önemli bir katkı sunacağı hem de politika yapıcıların daha hedefli stratejiler geliştirmesine olanak tanıyacağı düşünülmektedir.

5. OECD Ülkelerinde Ne Eğitimde Ne İstihdamda Olan Genç Nüfus

Eğitimde ve istihdamda olmayan genç nüfus incelendiğinde, küresel bir sorun tablosu ortaya çıktığı söylenebilir. Nitekim Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) tarafından yayımlanan bir rapora göre, 2008 yılında yaşanan küresel ekonomik krizin ardından OECD ülkelerinde eğitim veya istihdamda olmayan gençlerin sayısında artış olduğu belirtilmektedir (Görlich, 2016: 48). 2024 yılı itibarıyla dünya genelinde gençlerin %20,4'ü NEET kategorisinde yer almıştır (ILO, 2024). Bu bağlamda, bu bölümde OECD ülkelerinde ekonomik büyüme, genç işsizlik ve ne eğitimde ne istihdamda olan genç nüfusun oranları değerlendirilmektedir. Çalışmada tablolar yardımıyla Türkiye diğer OECD ülkeleri ile karşılaştırmalı olarak incelenecektir. Ekonomik büyüme oranları, genç işsizlik oranları, iş gücüne katılım oranı, istihdamın nüfusa oranı ve ne eğitimde ne istihdamda olan genç nüfusa ilişkin veriler Dünya Bankası veri tabanından elde edilmiştir.

Tablo 1. OECD Ülkelerinin Büyüme Oranları (%)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Avustralya	2,19	2,76	2,28	2,88	2,17	-0,12	2,11	4,24	3,44
Avusturya	1,30	2,12	2,27	2,48	1,75	-6,32	4,80	5,28	-0,95
Belçika	1,47	1,19	1,47	1,88	2,44	-4,79	6,20	4,23	1,25
Kanada	0,65	1,04	3,03	2,74	1,91	-5,04	5,29	3,82	1,25
Şili	2,15	1,75	1,36	3,99	0,63	-6,14	11,33	2,06	0,22
Kolombiya	2,96	2,09	1,36	2,56	3,19	-7,19	10,80	7,29	0,61
Kosta Rika	3,65	4,20	4,16	2,62	2,42	-4,27	7,94	4,55	5,11
Çekya	4,96	2,58	5,17	2,83	3,57	-5,30	4,03	2,85	-0,09
Danimarka	2,10	3,07	3,06	1,86	1,71	-1,78	7,38	1,54	2,50
Estonya	1,84	3,09	5,63	3,70	3,73	-2,88	7,15	0,06	-3,02
Finlandiya	0,47	2,57	3,30	1,19	1,35	-2,49	2,73	1,45	-1,16
Fransa	1,07	0,86	2,08	1,65	2,03	-7,44	6,88	2,57	0,94
Almanya	1,65	2,29	2,72	1,12	0,99	-4,10	3,67	1,37	-0,27
Yunanistan	-0,23	-0,03	1,47	2,06	2,28	-9,20	8,65	5,74	2,33
Macaristan	3,71	2,20	4,27	5,36	4,86	-4,49	7,06	4,58	-0,91
İzlanda	4,44	6,30	4,19	4,89	1,86	-6,94	5,25	8,99	5,04
İrlanda	24,62	1,22	10,05	7,54	5,04	7,16	16,26	8,62	-5,53
İsrail	2,31	4,37	4,27	4,07	3,79	-1,46	9,34	6,47	2,42
İtalya	0,89	1,24	1,60	0,83	0,43	-8,87	8,93	4,66	0,70
Japonya	1,56	0,75	1,68	0,64	-0,40	-4,15	2,56	0,95	1,68
Güney Kore	2,81	2,95	3,16	2,91	2,24	-0,71	4,30	2,61	1,36
Letonya	3,78	2,55	3,40	4,31	0,68	-3,47	6,95	1,81	1,71
Litvanya	2,83	2,67	4,61	4,92	4,68	0,04	6,38	2,54	0,34
Lüksemburg	2,27	4,98	1,32	1,22	2,92	-0,91	7,17	1,38	-1,10
Meksika	2,70	1,77	1,87	1,97	-0,39	-8,35	6,05	3,69	3,20
Hollanda	2,12	2,42	2,78	2,26	2,30	-3,87	6,28	5,01	0,07
Yeni Zelanda	3,73	3,75	3,40	3,50	2,36	-0,42	4,55	2,77	0,73
Norveç	1,86	1,16	2,46	0,83	1,12	-1,28	3,91	3,01	0,48
Polonya	4,43	3,03	5,15	6,25	4,58	-2,04	6,93	5,26	0,14
Portekiz	1,59	2,00	3,31	2,95	2,75	-8,20	5,56	6,99	2,53
Slovakya	5,18	1,95	2,87	4,06	2,28	-2,59	5,73	0,45	1,38
Slovenya	2,39	3,03	5,17	4,38	3,51	-4,08	8,39	2,70	2,11
İspanya	4,06	2,92	2,90	2,40	1,96	-10,94	6,68	6,18	2,68
İsveç	4,41	2,35	1,83	1,90	2,55	-2,01	5,94	1,46	-0,31
İsviçre	1,64	2,07	1,36	2,86	1,14	-2,14	5,39	2,57	0,72
Türkiye	6,08	3,32	7,50	3,01	0,82	1,86	11,44	5,53	5,11
Birleşik Krallık	2,22	1,92	2,66	1,41	1,62	-10,30	8,58	4,84	0,34
ABD	2,95	1,82	2,46	2,97	2,58	-2,16	6,06	2,51	2,89

Kaynak: World Bank, 2025.

Tablo 1'de 2015-2023 dönemi için OECD ülkelerine ait ekonomik büyüme oranları yer almaktadır. Tablodan 2015 yılında en yüksek büyüme oranına sahip ülkenin İrlanda olduğu görülmektedir. İrlanda'yı Türkiye takip etmektedir. 2020 yılında ise İrlanda, Litvanya ve Türkiye hariç diğer OECD ülkelerinde negatif büyüme gerçekleşmiştir. Bu durumun 2019 yılında ortaya çıkan COVID-19 pandemisinden kaynaklandığı söylenebilir. 2023 yılına gelindiğinde ise Türkiye ve Kosta Rika en yüksek büyüme oranlarına sahip ülkeler olduğu gözlemlenmiştir.

Tablo 2. OECD Ülkelerinde İşsizlik, Genç Toplam (Toplam İş Gücünün %'si, 15-24 Yaş Arası)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Avustralya	13,11	12,64	12,59	11,79	11,76	14,22	11,25	8,46	8,38
Avusturya	10,91	11,42	9,97	9,57	8,77	10,33	12,02	10,33	10,98
Belçika	22,13	20,11	19,24	15,75	14,24	15,33	18,21	16,41	16,12
Kanada	12,76	15,60	11,24	10,71	10,74	20,13	13,56	10,08	10,81
Şili	15,28	15,47	17,73	18,14	18,95	24,38	20,48	18,29	21,97
Kolombiya	17,32	18,27	18,47	19,45	20,66	27,25	24,76	20,98	19,37
Kosta Rika	22,36	21,65	20,74	25,07	31,19	40,11	39,20	30,72	24,31
Çekya	12,58	10,49	7,94	6,71	5,62	7,94	8,13	6,72	8,27
Danimarka	12,15	12,15	12,38	10,52	10,04	11,59	10,81	10,53	11,50
Estonya	14,34	14,13	12,18	12,08	11,62	18,42	16,62	18,39	17,21
Finlandiya	22,30	20,06	20,04	16,96	17,13	21,19	17,06	14,14	16,11
Fransa	25,26	24,94	22,57	20,95	19,93	20,40	19,28	17,85	17,27
Almanya	7,33	7,08	6,77	6,22	5,86	7,86	6,67	6,04	5,95
Yunanistan	49,73	47,22	43,39	40,01	34,75	33,74	35,39	31,29	26,64
Macaristan	17,27	12,92	10,70	10,15	11,40	12,76	13,46	10,56	12,80
İzlanda	8,75	6,31	7,54	5,90	8,45	9,87	11,83	8,42	8,49
İrlanda	20,24	16,80	14,40	13,76	12,46	15,26	15,59	9,32	10,56
İsrail	9,20	8,51	7,15	7,03	6,53	7,65	7,65	6,72	6,60
İtalya	40,32	37,76	34,73	32,17	29,15	29,39	29,67	23,70	22,73
Japonya	5,47	5,12	4,61	3,67	3,94	4,68	4,63	4,41	4,12
Güney Kore	9,90	10,15	9,78	10,12	9,83	10,14	8,06	6,64	5,41
Letonya	16,32	17,27	16,97	12,19	12,42	14,87	14,79	15,27	12,32
Litvanya	16,30	14,46	13,27	11,12	11,85	19,56	14,30	11,87	13,71
Lüksemburg	17,50	21,99	15,48	14,18	16,98	23,18	18,67	17,60	18,85
Meksika	8,52	7,62	6,85	6,82	7,16	8,05	7,63	6,47	5,84
Hollanda	11,10	10,64	8,72	7,04	6,60	8,88	9,33	7,64	8,27
Yeni Zelanda	13,87	13,47	12,97	11,83	11,29	12,44	10,49	9,35	10,70
Norveç	7,98	11,02	10,24	9,56	9,78	11,19	12,84	9,90	10,93
Polonya	20,68	17,59	14,76	11,68	9,83	10,83	11,81	10,55	11,15
Portekiz	31,95	27,95	23,87	20,31	18,28	22,49	23,47	19,05	20,30
Slovakya	26,57	22,27	18,96	14,97	16,12	19,44	21,21	19,92	19,75
Slovenya	16,30	15,24	11,24	8,82	8,14	14,18	12,85	10,14	9,98
İspanya	48,35	44,45	38,59	34,36	32,56	38,31	34,84	29,85	28,75
İsveç	20,37	18,90	17,88	17,40	20,09	23,90	24,60	21,61	21,95
İsviçre	8,82	8,58	8,06	7,94	7,99	8,60	8,32	6,84	7,87
Türkiye	18,30	19,37	20,47	20,01	25,04	24,92	22,36	19,29	17,31
Birleşik Krallık	15,05	13,03	12,34	11,56	10,53	13,37	12,72	10,45	11,83
ABD	11,63	10,43	9,24	8,61	8,38	14,89	9,70	8,11	7,95

Kaynak: World Bank, 2025.

Tablo 2'de 2015-2023 dönemine ait OECD ülkelerinin genç işsizlik verileri yer almaktadır. Tablo incelendiğinde, 2015 yılında en yüksek genç işsizlik oranının %49,73 ile Yunanistan'da olduğu görülmektedir. Yunanistan'ı İspanya takip etmektedir. 2023 yılında ise Yunanistan ile İspanya'nın yer değiştirdiği gözlemlenmiştir. Nitekim OECD ülkeleri arasında 2023 yılında %28,75 ile en yüksek genç işsizlik oranına sahip ülke İspanya olurken, onu Yunanistan takip etmektedir. Türkiye'nin genç işsizlik oranında ise ele alınan dönem başından dönem sonuna kadar

sınırlı bir azalma olduğu ve bu oranın 2023 yılında %17,31 olarak gerçekleştiği görülmektedir.

Tablo 3. OECD Ülkelerinde İş Gücüne Katılım Oranı (%), 15-24 Yaş Arası

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Avustralya	67,27	66,79	66,90	67,85	68,12	66,24	68,57	71,55	71,04
Avusturya	56,51	56,66	54,94	55,83	55,51	55,57	55,70	56,61	58,15
Belçika	30,01	28,47	28,10	29,64	30,99	28,44	30,26	31,07	31,58
Kanada	65,48	64,78	65,27	64,84	65,77	62,20	64,18	65,28	64,97
Şili	36,09	35,10	35,28	34,56	32,76	26,58	26,83	29,67	30,20
Kolombiya	51,40	50,06	49,23	48,12	46,74	46,94	48,35	44,45	44,74
Kosta Rika	45,73	42,60	42,63	45,63	45,31	43,93	45,41	42,97	37,92
Çekya	32,50	32,01	31,68	30,42	29,72	27,31	27,04	27,66	27,91
Danimarka	58,45	59,54	60,38	60,07	61,13	60,22	60,41	62,78	64,46
Estonya	40,92	42,43	44,06	46,24	43,45	42,00	40,29	44,75	43,54
Finlandiya	52,27	52,16	53,04	52,85	53,36	51,97	52,90	53,92	54,70
Fransa	34,91	34,94	35,00	35,71	34,91	33,89	37,99	40,36	42,53
Almanya	48,94	49,19	50,00	50,28	51,38	50,90	52,79	53,40	54,04
Yunanistan	25,83	24,57	24,93	23,20	22,31	21,02	20,80	23,51	25,02
Macaristan	31,48	32,85	33,15	33,27	32,74	31,96	31,80	30,84	31,46
İzlanda	80,17	83,03	82,27	80,32	78,58	72,87	74,63	77,94	78,67
İrlanda	47,42	50,46	46,69	46,72	47,06	43,68	52,12	52,03	53,90
İsrail	51,76	51,29	51,12	49,88	48,69	44,93	45,75	47,37	46,83
İtalya	26,19	26,62	26,21	26,11	26,10	23,84	26,96	25,99	26,39
Japonya	42,92	44,80	44,60	47,39	49,08	48,55	48,87	48,70	49,89
Güney Kore	27,83	27,98	27,75	26,91	27,30	25,97	27,21	28,58	26,95
Letonya	41,29	39,70	39,76	37,73	36,30	34,84	32,71	36,14	34,94
Litvanya	33,83	35,36	35,06	36,49	37,33	36,60	36,30	36,30	35,77
Lüksemburg	35,52	30,46	30,80	33,13	34,65	32,38	36,20	33,43	35,72
Meksika	44,82	44,28	43,85	43,84	44,98	40,03	44,46	44,43	44,89
Hollanda	78,35	78,00	78,04	78,50	79,62	78,30	79,06	81,75	83,36
Yeni Zelanda	61,41	62,37	63,20	63,73	63,53	62,88	64,85	67,51	68,66
Norveç	59,49	58,09	57,35	57,95	59,20	59,35	61,05	64,27	65,78
Polonya	32,79	34,49	34,79	35,07	35,17	31,82	31,01	31,12	32,37
Portekiz	33,53	33,17	33,99	34,18	34,29	30,35	29,75	31,11	35,35
Slovakya	31,78	32,42	33,18	32,29	29,69	28,14	26,27	26,60	27,06
Slovenya	35,40	33,80	39,03	38,51	36,18	31,43	33,84	35,84	35,71
İspanya	34,72	33,10	33,36	33,01	33,01	29,96	31,56	32,72	33,09
İsveç	55,14	54,84	54,70	54,09	55,02	52,06	54,04	56,92	57,47
İsviçre	67,52	68,35	68,68	67,99	66,48	65,02	65,39	65,02	66,43
Türkiye	42,01	42,43	43,33	43,98	44,42	39,05	41,69	43,82	45,52
Birleşik Krallık	57,74	57,15	56,59	56,29	54,69	54,67	51,21	54,35	53,67
ABD	50,03	50,18	50,45	50,21	50,82	49,03	50,50	50,54	51,15

Kaynak: World Bank, 2025.

Tablo 3'te 2015-2023 dönemi için OECD ülkelerine ait 15-24 yaş arası iş gücüne katılım oranları sunulmuştur. Tablo incelendiğinde, çalışmada ele alınan dönemin başında ve sonunda İzlanda'nın OECD ülkeleri arasında iş gücüne katılım oranı en yüksek ülke olduğu, Yunanistan'ın ise iş gücüne katılım oranının en düşük ülke olduğu görülmektedir. Türkiye'nin iş gücüne katılım oranı 2015 yılında %42,01 iken 2023 yılında %45,52'ye yükseldiği gözlemlenmiştir.

Tablo 4. OECD Ülkelerinde İstihdamın Nüfusa Oranı (%), 15-24 Yaş Arası

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Avustralya	58,45	58,35	58,47	59,85	60,11	56,82	60,86	65,50	65,09
Avusturya	50,34	50,19	49,46	50,49	50,64	49,83	49,01	50,76	51,77
Belçika	23,37	22,75	22,69	24,97	26,58	24,08	24,75	25,97	26,49
Kanada	57,13	56,62	57,94	57,89	58,70	49,69	55,48	58,69	57,95
Şili	30,57	29,67	29,03	28,29	26,55	20,10	21,33	24,25	23,57
Kolombiya	42,50	40,91	40,13	38,76	37,09	34,15	36,38	35,13	36,08
Kosta Rika	35,50	33,38	33,79	34,19	31,18	26,31	27,61	29,77	28,70
Çekya	28,41	28,65	29,16	28,38	28,05	25,14	24,84	25,80	25,61
Danimarka	51,35	52,30	52,90	53,75	54,99	53,24	53,88	56,17	57,05
Estonya	35,05	36,44	38,69	40,66	38,40	34,26	33,59	36,52	36,05
Finlandiya	40,61	41,70	42,41	43,88	44,22	40,95	43,88	46,30	45,89
Fransa	26,09	26,23	27,10	28,22	27,95	26,98	30,66	33,16	35,18
Almanya	45,36	45,71	46,61	47,16	48,37	46,90	49,27	50,17	50,82
Yunanistan	12,99	12,97	14,11	13,92	14,55	13,93	13,44	16,15	18,35
Macaristan	26,05	28,60	29,60	29,89	29,01	27,88	27,52	27,59	27,44
İzlanda	73,30	77,79	76,07	75,58	71,95	65,67	65,80	71,38	72,00
İrlanda	37,83	41,99	39,96	40,29	41,20	37,01	44,00	47,18	48,21
İsrail	47,00	46,92	47,46	46,38	45,51	41,49	42,25	44,19	43,74
İtalya	15,63	16,57	17,11	17,71	18,49	16,84	17,55	19,83	20,39
Japonya	40,92	42,51	42,54	45,65	47,15	46,28	46,61	46,55	47,84
Güney Kore	25,08	25,14	25,03	24,19	24,62	23,33	25,02	26,68	25,49
Letonya	34,55	32,84	33,01	33,13	31,79	29,66	27,88	30,62	30,63
Litvanya	28,32	30,35	30,41	32,43	32,90	29,44	31,11	31,99	30,87
Lüksemburg	29,30	23,76	26,04	28,43	28,76	24,87	29,44	27,55	28,99
Meksika	41,01	40,90	40,85	40,85	41,76	36,81	41,07	41,55	42,27
Hollanda	69,65	69,70	71,24	72,97	74,36	71,35	71,68	75,50	76,46
Yeni Zelanda	52,89	53,97	55,00	56,19	56,36	55,05	58,05	61,19	61,32
Norveç	53,67	51,69	51,48	52,41	53,41	52,71	53,21	57,91	58,60
Polonya	26,01	28,42	29,65	30,98	31,71	28,38	27,35	27,84	28,76
Portekiz	22,82	23,90	25,88	27,24	28,02	23,52	22,77	25,18	28,17
Slovakya	23,34	25,20	26,89	27,46	24,90	22,67	20,70	21,30	21,72
Slovenya	29,63	28,65	34,64	35,11	33,24	26,97	29,50	32,21	32,15
İspanya	17,93	18,39	20,48	21,67	22,26	18,48	20,56	22,95	23,57
İsveç	43,91	44,48	44,92	44,68	43,96	39,62	40,75	44,62	44,86
İsviçre	61,57	62,49	63,14	62,60	61,17	59,43	59,95	60,58	61,20
Türkiye	34,32	34,21	34,46	35,18	33,30	29,32	32,37	35,37	37,64
Birleşik Krallık	49,05	49,70	49,61	49,79	48,93	47,36	44,70	48,67	47,32
ABD	44,21	44,95	45,79	45,89	46,56	41,73	45,60	46,45	47,08

Kaynak: World Bank, 2025.

Tablo 4'te 2015-2023 dönemi için OECD ülkelerine ait 15-24 yaş arası istihdamın nüfusa oranı verileri yer almaktadır. Tablodan görüldüğü üzere, 2015 yılında İzlanda, OECD ülkeleri arasında istihdamın nüfusa oranı %73,30 ile en yüksek olan ülke iken Yunanistan %12,99 ile en düşük orana sahip ülkedir. 2023 yılında ise istihdamın nüfusa oranı %76,46 ile en yüksek ülke Hollanda olurken, en düşük oran %21,72 ile Slovakya'dadır. Türkiye'de istihdamın nüfusa oranı ise 2015 yılında %34,32 iken 2023 yılında %37,64'e yükselmiştir.

Tablo 5. OECD Ülkelerinde Eğitim, İstihdam veya Mesleki Eğitimde Olmayan Genç Nüfusun Oranı (Genç Nüfusun %'si)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Avustralya	9,80	8,69	8,94	9,40	8,96	10,45	8,99	8,46	8,63
Avusturya	11,04	10,91	10,45	10,42	11,01	11,42	12,26	12,16	13,12
Belçika	12,18	9,89	9,86	9,80	9,25	9,99	6,65	7,11	6,70
Kanada	13,27	12,89	12,07	12,21	12,04	17,87	12,82	11,60	11,74
Şili	19,20	17,50	18,28	17,48	16,97	19,22	16,27	14,42	15,32
Kolombiya	21,14	21,13	21,84	22,84	23,92	28,63	27,26	24,42	23,24
Kosta Rika	18,65	20,45	19,96	18,68	17,58	19,95	18,99	17,18	20,88
Çekya	7,72	7,15	6,41	5,74	5,82	6,68	6,61	7,58	6,29
Danimarka	7,03	6,72	7,58	7,68	7,72	7,44	7,11	6,77	7,12
Estonya	11,48	9,57	10,03	10,35	7,86	9,20	10,92	10,74	9,60
Finlandiya	10,59	9,24	8,89	7,75	7,39	9,37	8,49	8,07	7,48
Fransa	13,97	13,94	13,43	13,08	12,62	12,70	11,49	11,56	10,49
Almanya	6,24	6,70	6,27	6,01	5,61	7,30	7,87	6,80	7,46
Yunanistan	17,90	16,24	15,89	14,69	12,98	13,53	12,05	11,35	11,45
Macaristan	11,58	11,05	11,04	10,73	11,00	11,71	10,61	9,90	9,78
İzlanda	4,75	4,29	4,07	5,31	5,24	6,66	6,97	4,44	3,73
İrlanda	14,29	12,63	10,98	10,11	10,18	12,10	7,29	6,53	6,45
İsrail	14,31	13,68	13,58	13,42	14,29	16,06	16,76	15,45	15,12
İtalya	21,16	19,97	20,20	19,36	18,24	19,02	19,77	15,86	12,67
Japonya	3,66	3,55	3,32	2,97	3,14	3,55	3,25	3,22	3,11
Güney Kore	12,07	12,12	12,10	12,43	12,50	13,31	12,57	11,15	11,00
Letonya	10,52	11,21	11,96	7,90	9,24	8,55	8,69	7,77	7,17
Litvanya	9,20	9,14	9,15	8,04	8,65	10,76	11,31	9,65	10,48
Lüksemburg	5,81	6,22	6,20	5,60	4,78	6,71	9,83	9,97	8,83
Meksika	19,72	19,50	18,70	18,41	18,30	20,38	18,35	17,32	16,35
Hollanda	4,22	4,59	4,18	4,03	4,26	4,67	3,08	3,26	3,33
Yeni Zelanda	11,54	12,18	11,92	12,05	11,62	12,94	11,84	11,56	11,68
Norveç	9,24	6,44	5,91	5,57	5,44	6,15	6,69	6,23	5,43
Polonya	11,84	11,54	10,59	9,97	9,57	10,14	12,45	10,50	10,24
Portekiz	11,27	10,55	9,34	8,37	8,02	9,14	7,74	7,83	7,86
Slovakya	13,97	12,69	12,33	10,41	10,48	10,75	11,08	10,00	8,88
Slovenya	9,51	8,03	6,52	6,62	7,03	7,68	6,60	8,23	7,27
İspanya	14,60	13,79	12,15	11,84	11,58	13,68	11,48	9,05	9,90
İsveç	6,81	6,59	6,27	6,17	5,53	6,52	5,07	4,96	5,12
İsviçre	9,35	8,67	8,13	7,93	7,71	8,62	7,74	7,11	7,37
Türkiye	23,89	23,95	24,18	24,41	26,02	28,32	24,78	24,12	22,42
Birleşik Krallık	12,90	12,69	12,26	12,33	12,34	12,61	11,41	11,81	12,80
ABD	12,44	12,02	10,97	10,92	10,41	13,89	12,21	11,24	11,19

Kaynak: World Bank, 2025.

Tablo 5'te 2015-2023 yıllarına ait OECD ülkelerinde ne eğitimde ne istihdamda (NEET) yer alan genç nüfusun seyrini göstermektedir. Tablo incelendiğinde, çalışmada ele alınan dönemin başında ve sonunda en düşük NEET oranının Japonya'da olduğu görülmektedir. 2015 yılında en yüksek NEET oranı %23,89 ile Türkiye'de gerçekleşmiştir. 2023 yılında ise en yüksek NEET oranı %23,24 ile Kolombiya'da olduğu görülmektedir. Kolombiya'yı %22,42 ile Türkiye takip etmektedir.

TÜİK verilerinden hareketle, Türkiye'de NEET durumu eğitim düzeyi açısından değerlendirildiğinde, en yüksek oran okuryazar olmayanlarda görülmektedir. Bununla birlikte, yükseköğretim mezunları arasında da NEET oranlarının yüksek olması dikkat çekmektedir. Örneğin, 2024 yılının üçüncü çeyreğinde yükseköğretimi tamamlayan gençlerin NEET oranı, mesleki veya teknik lise, lise ve lise altı eğitimlilere göre daha yüksek olduğu gözlemlenmiştir (TÜİK, 2025b).

Türkiye'de NEET oranı cinsiyete göre incelendiğinde, kadınların oranı erkeklere kıyasla belirgin şekilde daha yüksektir. Nitekim 2022 yılında erkeklerde NEET oranı %16,4 iken 2023 yılında %15,6 olarak gerçekleşmiştir. Kadınlarda ise NEET oranı 2022 yılında %32,3 iken 2023 yılında %29,8 olmuştur (TÜİK, 2023). Genç kadınların NEET oranı, genç erkeklerin NEET oranına göre neredeyse iki kat yüksek seviyededir. Bu veriler hem erkeklerde hem de kadınlarda NEET oranlarının azalma eğiliminde olduğunu göstermesine rağmen kadınların eğitime ve istihdama dâhil olmasında hâlâ önemli engeller bulunduğunu ortaya koymaktadır. Bu durum toplumsal cinsiyet eşitsizliğine işaret etmektedir. Ayrıca Türkiye'de kadınların NEET oranlarının OECD ülkelerinin üzerinde olması, Türkiye'nin bu alandaki durumunun uluslararası düzeyde de iyileştirilmesi gerektiğini göstermektedir. Mevcut politikaların etkisiz kaldığı bu alanda, eşitliği önceleyen, kalıcı ve yapısal politikalara ihtiyaç vardır.

Eğitim düzeyine bakıldığında ise TÜİK'in 2024 yılı verilerine göre, en az bir eğitim düzeyini tamamlayan 25 yaş ve üzeri erkeklerin oranı 2008 yılında %82,8 iken 2023 yılında %96,8'e yükselmiştir. Aynı dönemde kadınların oranı 2008 yılında %67,5 iken 2023 yılında %87,8 olmuştur. Yükseköğretim mezunu olan 25 yaş ve üzeri erkeklerin oranı 2008 yılında %11,2 iken kadınlarda bu oran %7,1 olarak gerçekleşmiştir. 2023 yılında ise bu oran erkeklerde %26,2, kadınlarda %22,7 olmuştur. Ayrıca 2023 yılında eğitim durumuna göre iş gücüne katılım oranları incelendiğinde okuryazar olmayanlar, lise altı eğitimliler, lise, mesleki ve teknik lise ile yükseköğretim olmak üzere tüm eğitim kademelerinde erkeklerin iş gücüne katılım oranlarının kadınlara göre daha yüksek olduğu görülmektedir (TÜİK, 2025c). Bu veriler, eğitimde ilerleme kaydedilmiş olmasına rağmen kadınların oranları hem eğitimde hem de iş gücüne katılımda erkeklerle karşılaştırıldığında daha düşük olduğunu göstermektedir. Bu durum, iki alanda da cinsiyet temelli farkların devam ettiğini ortaya koymaktadır.

6. Sonuç ve Öneriler

Dünya Bankası verileri incelendiğinde, genellikle genç işsizlik oranlarının ülkelerin toplam işsizlik oranlarının üzerinde olduğu görülmektedir. Bu durum, ekonomik büyüme üzerinde olumsuz etkiler yaratmakta; üretken iş gücünün yeteri kadar değerlendirilememesine ve potansiyel beşerî sermayenin atıl kalmasına neden olmaktadır.

Genç nüfus oranının yüksekliğiyle dikkat çeken Türkiye'de, bu nüfusun önemli bir kısmı ne eğitim görmekte ne de bir işte çalışmaktadır. Veriler dikkate alındığında Türkiye'de ne eğitimde ne istihdamda olan gençlerin oranının OECD ülkeleriyle karşılaştırıldığında genel olarak daha yüksek seviyelerde olduğu gözlemlenmiştir. Bu durum, hem gençlerin bireysel gelişimini ve ekonomik fırsatlarını hem de ekonomik büyümeyi, kalkınmayı ve toplumsal huzuru tehdit edebilmektedir. Bu bağlamda, Türkiye'nin genç iş gücü potansiyelini daha verimli kullanması; ülkenin büyümesi, kalkınması, refahı ve sosyal uyumu açısından büyük önem taşımaktadır. Nitekim

gençler, bir ülkenin ekonomik ve sosyal değişim ile dönüşümünü sağlaması için kritik bir rol oynamaktadır.

2023 yılında Kolombiya'nın en yüksek NEET oranına sahip ülke olduğu görülmektedir. Öte yandan, Türkiye ve Kosta Rika yüksek ekonomik büyüme oranları sergilemiş olmalarına rağmen, aynı dönemde bu ülkelerde NEET oranları yüksek seviyelerde kalmıştır. Bu durum, ekonomik büyümenin genç iş gücü üzerinde yeterince olumlu etkiler yaratmadığını göstermektedir. Bundan dolayı söz konusu büyümenin kapsayıcı ve istihdam yaratıcı nitelikte olup olmadığı tartışmalı bir konudur. Türkiye ve Kosta Rika'nın nispeten yüksek ekonomik büyüme oranlarına sahip olmasına rağmen NEET oranlarının yüksek seyretmesinde çeşitli faktörlerin etkili olduğu söylenebilir.

İş gücü piyasasına ilişkin tablolar genel olarak değerlendirildiğinde, genç işsizlik, iş gücüne katılım ve istihdam oranları OECD ülkeleriyle karşılaştırıldığında Türkiye açısından nispeten dengeli bir görünüm sergilemesine rağmen, NEET oranlarının yüksek olması dikkat çekmektedir. Bu durum, gençlerin eğitimden işe geçiş sürecinde yapısal sorunların bulunduğunu ortaya koymaktadır. Cinsiyet açısından değerlendirme yapıldığında, Türkiye'de özellikle genç kadınlar arasında NEET oranlarının yüksek olduğu görülmektedir. Bu durum, toplumsal cinsiyet eşitsizliklerinin devam ettiğini ve sosyal politikaların bu alandaki yetersizliğini göstermektedir.

Kalkınma ve büyüme hedeflerine ulaşılabilmesi için gençlerin iş gücüne entegre edilmesi önem arz etmektedir (Ayhan, 2016: 262). Daha yüksek bir eğitim seviyesini teşvik etmek, NEET oranını düşürmek için önemli bir adım olabilir (Caroleo vd., 2020). Gençlerin iş gücü piyasasına katılırken karşılaştıkları temel sorunlardan biri, eğitim düzeyinin yetersizliğidir. Bir ülkede eğitimli insan sayısının artması, ülkenin büyümesine ve kalkınmasına önemli katkılar sağlayacaktır (Göl ve Dural, 2021: 230). Dolayısıyla gençlerin becerilerini geliştirmek amacıyla eğitim ve öğretim programlarına yatırım yapılması önem arz etmektedir (Uslu ve Tatlı, 2024: 17). Eğitim kurumlarında gençlerin eğitim seviyesi nicelikle birlikte nitelik yönünden de artırılmalıdır (Aslan, 2019: 18). Gençlerin güncel şartlara uyum sağlayan ve niteliklerine uygun eğitim süreçlerine katılabilmeleri ve bu edinimleri ile değerleri doğrultusunda bir işte istihdam edilmeleri, hem genç bireyler için ekonomik, sosyal ve psikolojik açıdan, hem de ülkenin ekonomik kalkınmasının sürdürülebilirliği yönüyle makro açıdan büyük önem taşımaktadır (Tolgay ve Çakır, 2022: 1700).

Okuldan işe geçiş, genç bireylerin hayatında kritik bir gelişim aşamasıdır (Berlin vd., 2020: 1). Bu sürecin etkileri hem bireysel hem de toplumsal düzeyde önemli sonuçlar doğurmaktadır. Mikro açıdan bireylerin potansiyellerini gerçekleştirebilmeleri, ekonomik bağımsızlıklarını kazanmaları ve toplumsal hayata aktif katılım sağlayabilmeleri; makro açıdan ise bir ülkenin kalkınması, büyümesi ve refahında kilit rol oynayan genç nüfusun eğitimden ve istihdamdan kopmamaları için etkili politikalar uygulanması ve kapsamlı stratejiler geliştirilmesi gerekmektedir.

NEET oranlarının yüksek olması, Sürdürülebilir Kalkınma Hedefi (SDG) 8: İnsana Yakışır İş ve Ekonomik Büyüme hedefi önünde bir engel teşkil etmektedir. Mevcut NEET oranlarının SDG 8.6: Gençlerin İstihdamı ile Genel ve Mesleki Eğitimlerinin Desteklenmesi hedefine yönelik umut verici bir tablo sunduğu söylenemez. 2015 yılında küresel NEET oranı yaklaşık %21,3 iken 2024 yılında %20,4 olarak gerçekleşmiştir (https://www.globalgoals.org; ILO, 2024). OECD verilerine göre, 2015-2022 yılları arasında NEET oranlarında yaş gruplarına göre farklı eğilimler

gözlemlenmiştir. 15-19 yaş grubunda NEET oranı %7,46'dan %8,02'ye hafif bir artış gösterirken; 20-24 yaş grubunda %17,59'dan %14,31'e, 15-29 yaş grubunda ise %15,22'den %12,65'e bir düşüş yaşanmıştır. Bu veriler dikkate alındığında, 20-24 yaş ve 15-29 yaş gruplarında NEET oranının düşmesi ile birlikte, Birleşmiş Milletler'in Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri kapsamında yer alan Hedef 8.6 ile kısmen uyumlu bir ilerleme kaydedildiği söylenebilir. SDG 8.6, 2020 yılına kadar istihdam, eğitim veya mesleki eğitimde olmayan gençlerin oranını önemli ölçüde azaltmayı hedeflemektedir. Hedef yılı her ne kadar geçmiş olsa da NEET oranlarının yüksek seyretmesi pek çok sorunu beraberinde getirmekte; bu durum hem bireysel gelişimi hem de toplumsal refahı ve ekonomik büyümeyi olumsuz etkilemeye devam etmektedir.

Özetle genel olarak, söz konusu yıllar arasında bir düşüş olmasına rağmen, bu ilerlemenin sınırlı kaldığı söylenebilir. Bundan dolayı OECD ülkelerinde NEET oranlarının daha fazla düşürülmesi ve gençlerin eğitime ve istihdama katılımının artırılması için ciddi stratejilerin hayata geçirilmesi önem taşımaktadır. Bu çabalar sadece SDG 8.6'nın gerçekleştirilmesine değil, aynı zamanda gençlerin sosyal dışlanmasının önlenmesine ve ekonomik büyümenin desteklenmesine de olumlu etki edecektir. Dolayısıyla gençlerin eğitim, istihdam ve beceri gelişimine yönelik bütüncül ve sürdürülebilir politikalara duyulan ihtiyacın devam ettiği göz ardı edilmemelidir.

Bu çalışmada ekonomik büyüme perspektifinden OECD ülkelerinde eğitimde ve istihdamda olmayan genç nüfus tablolar yardımıyla incelenmiştir. Gelecek çalışmalarda ise farklı ülke ya da ülke grupları üzerine benzer çalışmalar yapılabilir. Ayrıca OECD ülkeleri genelinde yapılan karşılaştırmalı analizlerin yanı sıra, her bir ülkenin sosyo-ekonomik yapısı dikkate alınarak nitel ve nicel yöntemlerle yapılacak araştırmalar literatüre katkı sağlayabilir.

Referanslar

Ak, Y., Polat, K., Toktaş, D. ve Şahin Söylemez, S. (2021). Neden ve etki boyutlarıyla "ne eğitimde ne istihdamda ne de yetiştirmede (NEİY)" olan gençler, 1-124. Türkiye'de eğitim, istihdam ve yetiştirmede olmayan gençler (içinde). Editörler: L. Şahin, M. E. Kocakaya ve O. Akgül. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Yayınevi. 10.26650/B/SS46.2021.014.01

Amendola, S. (2022). Macro-determinants of NEET: An ecological study at the country level of analysis for the period 1997-2020. *Youth, 2*(3), 384-390. https://doi.org/10.3390/youth2030028

Aslan, G. (2019). Türkiye'de genç istihdamı, genç işsizliği ve NEET oranları: Karşılaştırmalı bir analiz, 1-21. Ekonomi ve siyaset üzerine yazılar (içinde). Editörler: R. K. Korlu ve G. Duman. Bursa: Ekin Yayınevi.

Ay, S. (2012). Türkiye'de işsizliğin nedenleri: İstihdam politikaları üzerine bir değerlendirme. *Yönetim ve Ekonomi Dergisi, 19*(2), 321-341.

Ayhan, F. (2016). Youth unemployment as a growing global threat. *Actual Problems of Economics, 7*(181), 262-269.

Bardak, U., Maseda, M. R. ve Rosso, F. (2015). Young people not in employment, education or training (NEET): An overview in ETF partner countries.

Berlin, M., Kääriälä, A., Lausten, M., Andersson, G. ve Brännström, L. (2020). Long-term NEET among young adults with experience of out-of-home care: A comparative study of three Nordic countries. *International Journal of Social Welfare, 0,* 1-14. 10.1111/ijsw.12463

Børne- og Undervisningsministeriet og Finansministeriet. (2024). Analyse af potentialet i gruppen af unge uden uddannelse eller beskæftigelse. København K. Erişim adresi: https://fm.dk/media/2r1pnw15/analyse-af-potentialet-i-gruppen-af-unge-uden-uddannelse-eller-beskaeftigelse.pdf

Braziene, R., Dorelaitiene, A. ve Zalkauskaite, U. (2013). Youth not in education, employment, or training in Lithuania: Subjective evaluation of experiences and possibilities in the labour market. *Social Sciences, 3*(81), 55-64. https://doi.org/10.5755/j01.ss.81.3.5792

Budak, Y. (2025). Ne eğitimde ne istihdamda olanlar ile hem eğitimde hem istihdamda olanların finansal okuryazarlığı karşılaştırması: Nitel bir saha çalışması. *Sosyal Siyaset Konferansları Dergisi, 88,* 127-151. 10.26650/jspc.2025.88.1646012

Caroleo, F. E., Rocca, A., Mazzocchi, P. ve Quintano, C. (2020). Being NEET in Europe before and after the economic crisis: An analysis of the micro and macro determinants. *Social Indicators Research, 149*(3), 991-1024. https://doi.org/10.1007/s11205-020-02270-6

Chavda, C. ve Patel, Z. (2015). Youth unemployment: Causes and consequences. *International Journal for Research in Management and Pharmacy, 4*(3), 13-18.

Crismaru, M., Gagauz, O. ve Buciuceanu-Vrabie, M. (2017). Inclusion of youth not in employment, education or training (NEET youth), Sociological study. Chisinau, Moldova.

Çolak, K. ve Koç, S. (2024). Impact of economic growth on NEET rate in developed and developing countries. 47th EBES Conference – Volume II, 18-20 April 2024. Berlin, Germany.

Danmarks Statistik. (2023). Statistikdokumentation for sundhed blandt unge uden job og uddannelse (NEET). (Eksperimentel statistik) 2023. København Ø.

Eurofound. (2012). NEETs – Young people not in employment, education or training: Characteristics, costs and policy responses in Europe. Publications Office of the European Union, Luxembourg.

Eurofound. (2016). Exploring the diversity of NEETs. Publications Office of the European Union, Luxembourg.

Eurostat. (2025a). Employment. Erişim adresi: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Glossary:Employment (Erişim tarihi: 20.02.2025).

Eurostat. (2025b). Youth unemployment. Erişim adresi: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Glossary:Youth_unemployment (Erişim tarihi: 20.02.2025).

Flisi, S., Goglio, V., Meroni, E. C. ve Vera-Toscano, E. (2015). School-to-work transition of young individuals: What can the ELET and NEET indicators tell us?. European Commission. JRC Technical Report.

Göl, V. ve Dural, B. Y. (2021). Genç işsizlik ve istihdam, eğitim veya öğretimde olmayan gençler: AB ve Türkiye açısından bir değerlendirme. International Conference on Eurasian Economies, 230-239.

Görlich, A. (2016). Uden uddannelse og arbejde – unges tilblivelser i komplekse transitioner. Aalborg University, Aalborg University Press, Aalborg Ø.

Gül, G. (2004). Birey toplum eğitim ve öğretmen. *Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi Dergisi, 1*(1), 223-236.

OECD. (2025). Youth unemployment rate. Erişim adresi: https://www.oecd.org/en/data/indicators/youth-unemployment-rate.html (Erişim tarihi: 20.02.2025).

ILO. (2013). Decent work indicators: Guidelines for producers and users of statistical and legal framework indicators. Second version.

ILO. (2024). Dünya istihdam ve sosyal görünüm: Eylül 2024 güncellemesi.

Kabakçı Günay, E. (2025). Macroeconomic indicators affect the NEET: A panel data analysis for BRICST countries. *Bmij, 13*(1), 229-242. https://doi.org/10.15295/bmij.v13i1.2516

Khussainova, Z., Gazizova, M., Abauova, G., Zhartay, Z. ve Raikhanova, G. (2023). Problems of generating productive employment in the youth labor market as a dominant risk reduction factor for the NEET youth segment in Kazakhstan. *Economies, 11*(4), 116. https://doi.org/10.3390/ economies11040116

Koç, B. ve Sezgin, F. (2024). Türkiye'de eğitimde ve istihdamda olmayan gençlik üzerine yapılmış çalışmalara ilişkin bir değerlendirme. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, 22*(3), 1738-1758. https://doi.org/10.37217/tebd.1530217

Lőrinc, M., Ryan, L., D'Angelo, A. ve Kaye, N. (2019). De-individualising the 'NEET problem': An ecological systems analysis. *European Educational Research Journal*, *19*(5), 412-427. 10.1177/1474904119880402

Luca, G. D., Mazzocchi, P., Quintano, C. ve Rocca, A. (2019). Italian NEETs in 2005-2016: Have the recent labour market reforms produced any effects?. *CESifo Economic Studies, 65*(2), 154-176. 10.1093/cesifo/ifz004

OECD. (2025). Youth unemployment rate. Erişim adresi: https://www.oecd.org/en/data/indicators/youth-unemployment-rate.html (Erişim tarihi: 30.05.2025).

Özdemir, M. O., Metin Özcan, K. ve Üçdoğruk Birecikli, Ş. (2023). Youth not in employment, education, or training (NEET) in Turkey: A regional analysis. *Ege Academic Review, 23*(3), 409-426. 10.21121/eab.1178984

Özen Atabey, A. (2021). Ne eğitimde ne de istihdamda yer alan genç nüfus (NEET) ve ekonomik büyüme arasındaki nedensellik ilişkisi: Türkiye üzerine ampirik bir uygulama. *Premium E-Journal of Social Sciences, 5*(17), 573-581. https://doi.org/10.37242/pejoss.2184

Rahmani, H. ve Groot, W. (2023). Risk factors of being a youth not in education, employment or training (NEET): A scoping review. *International Journal of Educational Research,* 120, 102198. https://doi.org/10.1016/j.ijer.2023.102198

Sadler, K., Akister, J. ve Burch, S. (2015). Who are the young people who are not in education, employment or training? An application of the risk factors to a rural area in the UK. *International Social Work, 58*(4), 508-520. 10.1177/0020872813515010

Sarıbaş, S. ve Babadağ, G. (2015). Temel eğitimin temel sorunları. *Anadolu Eğitim Liderliği ve Öğretim Dergisi, 3*(1), 18-34.

Susanli, Z. B. (2016). Understanding the NEET in Turkey. *Eurasian Journal of Economics and Finance, 4*(2), 42-57. 10.15604/ejef.2016.04.02.004

Tatar, M. ve Öztürk, M. (2024). Türkiye'de NEET gençliği sorunsalına çözüm: NEET izleme merkezlerinin oluşturulması. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 53,* 133-152. https://doi.org/10.52642/susbed.1405239

Tolgay, C. ve Çakır, Ö. (2022). Ne eğitimde ne istihdamda olan gençlerin genç işsizliğine yönelik algıları üzerine bir araştırma. *Dokuz Eylül Üniversitesi*

Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 24(4), 1680-1707. http://dx.doi.org/10.16953/deusosbil.1121889

Touhami, Z. E. O. (t.y.). Review of the NEET (neither in employment nor in education or training) rate.

TÜİK. (2023). İstatistiklerle gençlik, 2023. Erişim adresi: https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Istatistiklerle-Genclik-2023-53677#:~:text=Gen%C3%A7%20erkeklerde%20ne%20e%C4%9Fitimde%20ne,y%C4%B1l%C4%B1nda%20%29%2C8%20oldu.&text=Hanehalk%C4%B1%20%C4%B0%C5%9Fg%C3%BCc%C3%BC%20Ara%C5%9Ft%C4%B1rmas%C4%B1%20sonu%C3%A7lar%C4%B1na%20g%C3%B6re%20gen%C3%A7%20n%C3%BCfusun%20istihdam%20oran%C4%B1%2C%202022,37%2C7%27ye%20y%C3%BCkseldi. (Erişim tarihi: 13.02.2025).

TÜİK. (2025a). Veri: Kapsam, dönem ve zamanlama.

TÜİK. (2025b). Ne eğitimde ne istihdamda olan genç nüfusun bitirdiği eğitim düzeyi.

TÜİK. (2025c). İstatistiklerle kadın, 2024. Erişim adresi: https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=%C4%B0statistiklerle-Kad%C4%B1n-2024-54076&dil=1#:~:text=Ortalama%20e%C4%9Fitim%20s%C3%BCresi%20kad%C4%B1nlarda%208%2C6%20y%C4%B1l%20oldu&text=T%C3%BCrkiye%20geneli%20i%C3%A7in%2025%20ya%C5%9F,erkeklerde%2010%2C1%20y%C4%B1l%20oldu. (Erişim tarihi: 18.10.2025).

Urhan, N. (2019). Avrupa 2020 stratejisinin sonuna gelirken: NEİY. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi, 19*(45), 1045-1060.

Usanmaz, A. (2024). Ne eğitimde ne istihdamda olan (NEET) gençlik üzerine bir değerlendirme. *Çukurova Araştırmaları, 10*(1), 19-37. 10.29228/cukar.74999

Uslu, G. ve Tatlı, H. (2024). Factors affecting regional youth unemployment: Micro-evidence on individuals. *International Journal of Management Economics and Business, 20*(1), 16-42.

World Bank. (2025). World development indicators. https://data.worldbank.org (Erişim tarihi: 12.02.2025).

Yasım, Y. K. (2022). Çalışma hayatı göstergeleri ışığında güncel sosyal politika araçları: AB-Türkiye karşılaştırması. İktisadi ve İdari Bilimlerde Uluslararası Araştırmalar – I (içinde), Editörler: M. Mete ve E. Akardeniz. İzmir: Serüven Yayınevi.

Yüksel Arabacı, R. (2020). Türkiye'de ne eğitimde ne istihdamda olan gençlerin sosyo-demografik yapısı ve işgücü piyasası ile bağlantısı. *Amme İdaresi Dergisi, 53*(3), 103-130.

https://www.globalgoals.org/goals/8-decent-work-and-economic-growth (Erişim tarihi: 29.05.2025).